

Motion till riksdagen

1988/89:Jo314

av Rune Rydén och Ingvar Eriksson (båda m)
Skogsbruket i Skåne

Skåne är mera känt för sitt jordbruk med böljande slätter och en omfattande livsmedelsindustri än för sitt skogsbruk. Skogen upptar dock en tredjedel av arealen och ägs till 80 procent av enskilda jord- och skogsbrukare. Lövskogen utgör fortfarande en stor del, ca 45 procent, av arealen.

Skogsarealen omfattar 370 000 hektar med en mycket hög bonitet. Tillväxten är ca 2 730 000 m³ sk (skogskubikmeter) per år, vilket motsvarar mycket stora värden per år. Räknar man med att i förädlingsledet sker ungefär en femdubbling av virkesvärdet, har skånsk skogsbruksråvara en stor betydelse för industrin. Omsättningen rör sig om ca 1,7 miljarder kr.

I Skåne finns bara en stor massaindusti, Nymölla. Ytterligare två större massaindustrier är beroende av skånst virke, nämligen Mörrum och Hyltebruk. Det finns ca 15 sågverk i Skåne, alla dock av mindre omfattning. Totalt sysselsätter skogen och skogsbruket i Skåne direkt över 5 000 personer. Till detta kommer anställda inom transporter, servicenäringar m.m.

Problemet i skånst skogsbruk är att man har dålig ekonomi i produktionen av ädellövskog. Det skånst barrvirkets kvalitet är inte den allra bästa. Landskapet är stormkänsligt; stormskadorna på skogen förrycker planeringen och försämrar ekonomin. Det är viktigt att utbildningen för lövskogsbruket uppmärksammas mera, då nu betydelsen av lövskogen ökat. Det finns t.ex. bara en skogsbrukslinje inom gymnasieskolan i hela landskapet, vilket framöver torde få ökad betydelse.

Luftföreningarna förorsakar skador på skogen även i Skåne. De är dock ännu svåra att mäta. Oroande är att nästan alla trädslag tycks påverkas av luftföreningarna. Utsläppen i det egna landskapet måste begränsas. Likaså måste man genom internationella överenskommelser få till stånd ytterligare begränsningar av utsläppsmängderna som kommer från andra länder. Det är dessutom av mycket stor vikt att man snabbt kan registrera och mäta skadeutvecklingen. Skogsvårdsstyrelsen bör få de resurser som behövs härför.

Den 1 juli 1984 ersattes bokskogslagen med en ny lag, ädellövskogslagen. Enligt denna skall marker med ädellövskog (t.ex. bok, ek, alm, ask) även i fortsättningen användas för dessa trädslag, om inte länsstyrelsen medger annat. Statsbidrag skall kunna lämnas bl.a. till anläggning och skötsel av ädellövskogen. I proposition 1988/89:100 bil. 11 föreslås en höjning till 8 milj. kr. inom anslagsdelen Ädellövskog. Det är en konsekvent höjning. Tvingar

statsmakterna skogsägarna att behålla vissa trädslag som ger lägre avkastning, måste man ta konsekvenserna och lämna stimulans.

Mot. 1988/89
Jo314

I propositionen föreslås fortsatta anslag till åtgärder i lågproducerande bestånd, s.k. 5:3-skogar. Detta anslag bör borttas, inte minst med hänsyn till konflikterna mellan skogsvårdslagens bestämmelser och ädellövskogslagens.

För skogsbruket i Skåne är det mycket angeläget, sedan ädellövskogslagen nu trätt i kraft, att frågan om en utveckling av lövskogsbruket uppmärksammas.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av registrering, mätning och uppföljning av skogsskadorna samt en omfördelning av anslagen till förändrade behov,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av en ökad satsning på ädellövskogen och omfördelning av anslag härtill,

3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna behovet av utbildning i lövskogsbruk samt

4. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om borttagandet av anslag till lågproducerande bestånd, s.k. 5:3-skogar.

Stockholm den 23 januari 1989

Rune Rydén (m)

Ingvar Eriksson (m)